

statning for nedslagne Dyr." Jeg mener dog ogsaa, at det er en Udtalelse fra sagkyndig Side, som har nogen Vægt, og dertil er det, vi støtte os. Det var med Hensyn til Punktet om Erstatning. Hvad Foreninger angaar, mente den ærede Minister, at ifølge de to Vædringsforslag under Nr. 16 og Nr. 18 var det ikke de samme Regler, som vilde komme til at gjælde for de sidste som for de første med Hensyn til Dyr lægeesterhyn. Jeg skal sige, hvorledes det hænger sammen. I Udvalget havde vi nedsat et Underudvalg, og det sammenarbejdede disse to Forslag til et sammenhængende Forslag, og først paa et senere Standpunkt blev der Tale om at bele det, saa det kunde falde i to Afstemningspunkter, og saa blev der af et enkelt Medlem stillet Underændringsforslag til det første. Det er nu min Mening alligevel, at som det staar, kan det ikke forstaaes paa anden Maade, end at Foreninger, som efter Nr. 18 ville faae Ret til at faae Erstatning, absolut ogsaa maa kunne faae Ret til at faae Dyr lægeesterhyn; dette fremgaar, naar det bliver læst i Sammenhæng. Skulde der iøvrigt være Tvivl derom, er jeg overbevist om, at Udvalget er villigt til at tydeliggjøre det inden 3die Behandling, saa at der ingen Tvivl kan være om dette Punkt. (Bluhme: De bleve delte efter Ministerens egen Opfordring.) Saa den ærede Formand for Udvalget siger, at Delingen blev foretaget efter Samraad med Ministeren, men det er jo forsaavidt ligegyldigt, efter hvis Raad det fandt Sted, for jeg er sikker paa, at vi nok skulle faae det saa tydelig og klart frem inden 3die Behandling, naar vi faae set, hvorledes Afstemningen falder her. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 23 til § 12, at 2det og 3die Stykke skulle udgaa, have vi jo taget dette i Sammenhæng med det øvrige Esterhyn og for at faae saadant et Esterhyn gennem Foreningerne, det hænger sammen igjen med det, vi have skrevet i Betænkningen, at vi anse det for at være aldeles nødvendigt at søge at tilvejebringe en saadan Situation, at vi kunne knytte de forskjellige Interesser sammen, saa Befolkningen, Myn- dighederne og de veterinære Videnskabsmænd kunne komme til at arbejde Haand i Haand med hinanden. Saafremt det ikke kan lykkes, tror jeg ikke, der kan komme noget Virksomt frem til Bekæmpelse af denne Sygdom, men mig forekommer det ogsaa aldeles indlysende, især efter den Udvikling, som vort Veterinærvæsen har taget, og de Sammenknætningspunkter, som der er blevet, at har Befolkningen ikke mere Interesse for at holde Kreaturerne sunde og for at levere Mælk af sunde Dyr, end at de negte at gaa

ind i Foreninger, saa er den ikke stor. Men jeg er overbevist om, at der vil blive mange Foreninger, og at de ville blive dannede hurtigt, ligesom jeg har det Haab, at dette kan og vil virke til stor Gavn for denne Sygdoms Bekæmpelse. Vi have tænkt at foreslaa, at den Underjøgelse af Handdyrene, som er paabudt i Forslaget, vil falde ind under disse Foreningers Tilsyn. Nu bliver der sagt: Saa, men det er ikke saa nær Alle, der komme ind i Foreningerne, og altsaa ikke nær alle Kreaturer, der paa den Maade blive undersøgte. Jeg kan hertil svare, at efter Regjeringens Forslag bliver det heller ikke saa nær alle. Der er en Mængde især større Gaarde, som have deres Dyr, der ikke kan siges at staa til offentlig Afbenyttelse for Betaling, og de ville efter Regjeringens Forslag aldeles ikke komme med. Der er andre Egne i Landet, som maaftte ere fuldstændig fri for Tuberkulose, og naar der ikke i vedkommende Egn har viist sig noget Tilfælde, finder jeg heller ikke, at det skulde være saa aldeles nødvendigt, at de komme med. Men for Resten tror jeg nok at kunne sige paa Udvalgets Vegne, at skulde der være Misforstaaelse mulig paa det Punkt, har Udvalget ikke Noget imod at optage det til 3die Behandling for Thyrenes Vedkommende paa den Maade, at disse Undersøgelser, som finde Sted gennem Foreningerne, ogsaa komme til at gjælde Handdyrene, som staa til Afbenyttelse. Skulde vi saa i Henhold til den ærede sidste Talers Udtalelser føte til: dem, der være udstationerede til Bedækning for Betaling, kunde det maaftte igjen imødekomme et andet Ønske og klargjøre Forholdet jaaledes, at vi ikke affstare de Husmænd, som ere knyttede til Herregårdene, og derved have haft Fordelen af at have havt fri Bedækning for deres Kreaturer, for ogsaa fremdeles at have denne Fordel. Hvad angaar Hingstene, skal jeg nu henholde mig til, hvad jeg har sagt om dette Punkt før; men jeg kan ikke se, at det har Noget som helst at betyde, thi er en Hingst besængt med Sygdomme, som komme ind under disse Bestemmelser, det være Snive, Ryghmarvstufus, ondartet Lungesygge eller den Slags, er den aldeles ude af Stand til at kunne bedække; altsaa kommer den ikke til at gjøre den tilsligtede Nytte. Saa er der, hvad jeg sagde angaaende Orner. Den Mand, jeg har talt med om dette Punkt, er en saa paalidelig, en saa dygtig Mand paa det veterinære Omraade, at jeg er vis paa, at hvis jeg nævnte hans Navn, vilde Alle erkjende det, og han har sagt, at det efter hans Mening kunde være godt nok, men at Underjøgelsen i de allerfleste Tilfælde vilde blive umulig,